

POZNAŁEM IMIĘ

D

A

Po - zna - fem i - mię naj - pię - kniej - sze w świe - cie. Na dźwięki -
To i - mię mo - że w smu - tku mnie po - cie - szyć, roz - jaś - nić
To i - mię ży - je, bę - dzie żyć na wie - ki, choć świat po -

3

A7

D

mie - nia te - go ser - ce drży. Choć ży - cie nie - raz wie - niec z cie - rni
mo - że ży - cia cie - mną noc, zbo - la - ła ser - ce mo - że wnet u -
kry - je za - po - mnie - nia pył. Choć wy - schną mo - rza, bieg swój zmie - nią

6

G

D

A

D

ple - cie, lecz i - mię Je - zus su - szy gorz - kie łzy. Me ser - ce
le - czyć, dzi - siej - szą sła - bość zmie - nić w ju - tra noc.
rze - ki, przez i - mię to ja tak - że bę - dę żyć.

9

G

D

A

D

drży, gdy my - ślę o Je - zu - sie. Wśród mro - ków I - mię to na - dzie - ją łśni. W i - mie - niu

13

G

D

A

D

tym jest du - szy mej zba - wie - nie, to i - mię Je - zus jest naj - droż - sze mi!

